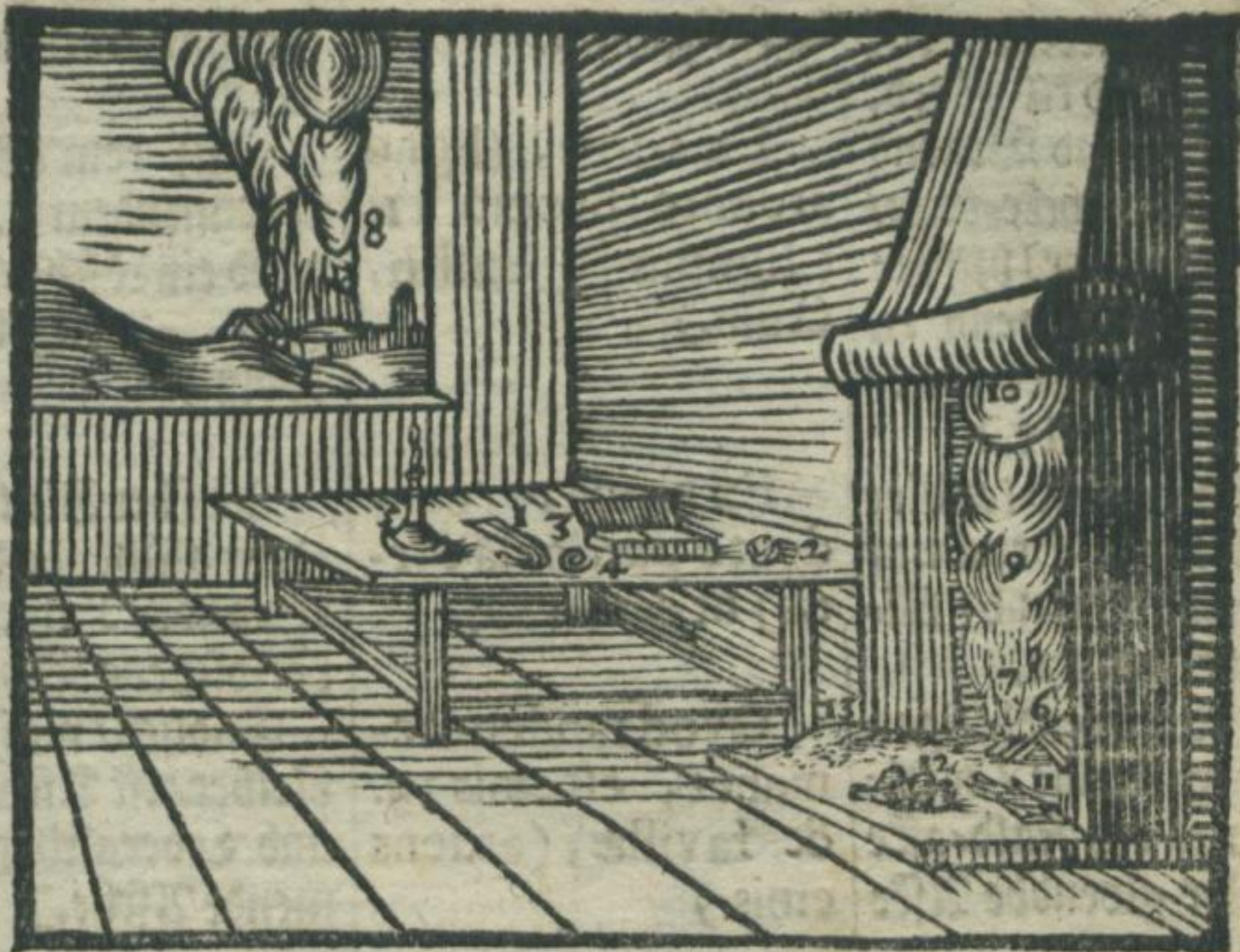

5. Ilden.

V. Ignis.

5. Das Feuer.

Ilden brænder
[selv] oc forbrænder
[andded.]

Afdend en [eneffe]
Gnist / naar dend ved
Staaeleds 1. hjælp/
af en Glinte= [ældler
fyer=] Steen 2, blifver
udslaaen / och t et
Fyer=toj / 3. af Tynd=
dered / tagen imoed
[kand] dend en Svo=
gel=sticke / 4. och der æf=
ter et Lyes / 5. ældler et
[stykke=] Træe 6. op=
tændde och af stæd
komme en Lue / 7. æld=
ler Ildebrand / 8. som
Bygningger och Hues=
se angrihver.

Ignis ardet &
urit.

Ejus scintilla ope
chalybis, 1 è filice
pyrite 2. elisa, &
in fuscitabulo 3 à fo=
mite excepta, sulfu=
raturum, 4. & inde
candelam 5 vel li=
gnum 6. accendit,
& excitat flam=
mam 7. vel incendi=
um, 8 quod ædificia
corripit.

Das Feuer bren=
net und verbrennet.

Dessen Funcke /
mit Hülf des
Stahls / 1. auf dem
Feuerstein 2. geschla=
gen / und im Feuer=
zeug 3. vom Zunder
aufgefangen / den
Schwefelfaden / 4. um
damit die Lichtkerze
5. oder das Holz 6.
anzündet / und erregt
eine Flamme / 7. oder
eine Feuersbrunst / 8.
welche die Häuser er=
greiffet.

Xcc